

**TỔNG HỢP VỀ LIÊN HỆ
CHIẾC THUYỀN NGOÀI XA**

Ba phát hiện // ngoài bãi biển + ở tòa án huyện	
Phát hiện về nghệ thuật	Cái đẹp cứu vớt con người. Cái đẹp cứu rỗi thế giới - Dostoevski
MQH	Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật chỉ có thể là tiếng đau khổ kia thoát ra từ những kiếp lầm than - Nam Cao
Chiêm nghiệm của NMC	- Sự gắn bó NT và CS - Thiên chức người nghệ sĩ "Nhà văn phải là người thư kí trung thành của thời đại." (Ban-dắc)
Vỡ lẽ ở tòa án huyện // con người	Lão Hạc - Nam Cao Chao ôi! Đối với những người ở quanh ta, nếu ta không cố tìm hiểu họ, thì ta chỉ thấy họ gàn dở, ngu ngốc, bần tiện, xa xỉ, bĩ ố... toàn những cớ để cho ta tàn nhẫn; không bao giờ ta thương...
Vỡ lẽ về thiên chức người nghệ sĩ	Sống đã rồi hãy viết - Nam Cao "Văn chương không cần đến những người thợ khéo tay, làm theo một vài kiểu mẫu đưa cho. Văn chương chỉ dung nạp những người biết đào sâu, biết tìm tòi, khơi những nguồn chưa ai khơi, và sáng tạo những cái gì chưa có".
Người đàn bà hàng chài // mẫu tử	Bersot: "Trong vũ trụ có lắm kỳ quan, nhưng kỳ quan đẹp nhất là trái tim người mẹ." <i>Bao năm gian khổ héo hon Mẹ luôn cam chịu nuôi con nên người (Ca dao)</i>
Người đàn bà hàng chài // khóc	Với Nam Cao, nước mắt là biểu tượng của tình thương và giọt nước mắt là "giọt châu của loài người", là "miếng kính biến hình vũ trụ."
Phát hiện về cuộc sống	Trong con người đang sống lẫn lộn người tốt kẻ xấu, rồng phượng rắn rết, thiên thần và ác quỷ.

By @pipistudi

Tây Tiến

Bài thơ được xem như đứa con đầu lòng trắng kiện và hào hoa không chỉ của nhà thơ Quang Dũng mà còn cả của nền thơ kháng chiến.

Đêm nay rừng hoang sương muối
Đứng cạnh bên nhau chờ giặc tới
Đầu súng trăng treo
(Đồng chí - Chính Hữu)

Sóng

*Những đêm trăng hiền từ
Biển như cô gái nhỏ
Thầm thì gửi tâm tư
Quanh mạn thuyền sóng vỗ*

*Cũng có khi vô cớ
Biển ào ạt xô thuyền
(Vì tình yêu muôn thuở
Có bao giờ đứng yên?)
(Thuyền và biển - Xuân Quỳnh)*

Xúy Vân giả dại

*Làm sao cắt nghĩa được tình yêu
Có nghĩa gì đâu một buổi chiều
Nó chiếm hồn ta bằng nắng nhẹ
Bằng mây nhè nhẹ, gió hiu hiu
(Xuân Diệu)*

*Có những tình yêu không thể đến bằng lời
Chỉ hiểu nhau qua từng ánh mắt
Nhưng đó là tình yêu bền vững nhất
Bởi thứ ồn ào là thứ dễ lãng quên.
(Đinh Thu Hiền)*

Mất thương nhớ ai, mất ngủ không yên

*Dẫu em biết rằng anh trở lại
Ngọn gió buồn vẫn thổi phía không anh
(Xuân Quỳnh)*

*Lời yêu mỏng mảnh như màu khói
Ai biết lòng anh có đổi thay*

*Em đâu nghĩ có gì là vĩnh viễn
Hôm nay yêu ngày mai đã xa rồi*

*Trước mắt việc đi mãi
Trên đầu bạc mất rồi
(Mãn Giác thiền sư)*

NGƯỜI LÁI ĐÒ SÔNG ĐÀ

Tính cách hung bạo	<i>Đường lên Mường Thác bao xa Trăm bảy cái thác, trăm ba cái ghềnh. (Ca dao Tây Bắc)</i> Thác dưới khi còn xa: <i>Xa trông dòng thác nước sông này Thác bay thẳng xuống ba nghìn thước Tuồng dải ngân hà tuột khỏi mây (Vọng Lư sơn bộc bố - Lí Bạch)</i>
Tính cách trữ tình	Sắc nước xanh vào mùa xuân: <i>Đời tôi xanh ngọc qua muôn lá (Xuân Diệu)</i> Vẻ đẹp lặng tờ, yên ả: <i>Xanh um cỏ thụ tròn xoe tán Trắng xóa Tròng Giang phẳng lặng tờ (Bà Huyện Thanh Quan)</i> Vẻ đẹp non tơ, mềm mại: <i>Hãy nhìn đời bằng đôi mắt xanh non (Xuân Diệu)</i>
Vẻ đẹp ông đồ	Liên hệ hình ảnh con người trong cuộc chiến với thác dữ Dượng Hương Thư - “Vượt thác” khi so sánh con người khi “ghì trên ngọn sào giống như một hiệp sĩ của Trường Sơn oai linh hùng vĩ.” Ông Đà cũng được khắc họa trong tư thế của chủ tướng, chủ soái chỉ huy vượt qua thạch trận sông Đà. Nếu ví sông Đà là một bản trường thiên anh hùng ca... thì ông đồ đã thuộc đến từng dấu chấm câu, từng chỗ xuống dòng.
Tài năng Nguyễn Tuân	“Khi ta gọi NT là bậc thầy về ngôn từ, ta không hề thấy ngại miệng, một nhà văn độc đáo vô song mà mỗi dòng, mỗi chữ tràn ra đầu ngòi bút như có đóng một dấu triện riêng”. “Một trong những sứ mệnh của người nghệ sĩ là phát hiện cho được cái âm thanh kì diệu của cuộc sống vốn dĩ rất đổi bình thường” "Văn chương không cần đến những người thợ khéo tay, làm theo một vài kiểu mẫu đưa cho. Văn chương chỉ dung nạp những người biết đào sâu, biết tìm tòi, khơi những nguồn chưa ai khơi, và sáng tạo những cái gì chưa có".

VỢ NHẶT

Tình huống // Nạn đối	Đổi từ Bắc Giang đổi về Hà Nội, Đổi ở Thái Bình đổi tới Gia Lâm. (Bài thơ ĐỔI - Bằng Bá Lân) Tô Hoài viết: “Mỗi khi chợt nghĩ lại, tôi vẫn bàng hoàng về những năm khủng khiếp ấy”
Khao khát hạnh phúc của nhân vật Tràng	Chí Phèo sau khi tỉnh rượu: Mơ về cuộc sống có chồng cày thuê cuốc mướn, vợ dệt vải. Vẻ đẹp không nằm ở đôi má hồng của người thiếu nữ mà ở trong mắt của kẻ si tình - Cũng như tình yêu Chí Phèo với Thị Nở Sự đồng cảm: LH với Mị và A Phủ trong đêm đông nhờ sự đồng cảm về thân phận mà Mị đã cắt dây trói cho A Phủ, cởi trói sợi dây vô hình của mình và đây chính là khởi nguồn của hạnh phúc, của trang mới cuộc đời
Thắp đèn cho thêm sáng của Tràng	Của Mị trong đêm tình mùa xuân
Thị	Liên hệ hành động trở trên vì cái đối: Bà cụ trong Một bữa no Vai trò của người phụ nữ: Đàn ông xây nhà. Đàn bà xây tổ ấm. Từ bao đời, người phụ nữ được mệnh danh là hạt nhân của tổ ấm, là người giữ lửa cho hạnh phúc gia đình.
Bà cụ Tứ	Bersot: “Trong vũ trụ có lắm kì quan nhưng kì quan đẹp nhất là trái tim người mẹ.” Mẹ ta lòng đối dạ sâu Đường trơn mưa lạnh mái đầu bạc phơ. Tháng giêng, tháng hai, tháng ba, tháng bốn, tháng khốn, tháng nạn Đi vay đi dạm, được một quan tiền Ra chợ Kẻ Diên mua con gà mái Về nuôi ba tháng; hẳn đẻ ra mười trứng Một trứng: ung, hai trứng: ung, ba trứng: ung, / Bốn trứng: ung, năm trứng: ung, sáu trứng: ung, Bảy trứng: cũng ung / Còn ba trứng nở ra ba con / Con điều tha / Con quạ quắp / Con mặt cắt xơi Chớ than phận khó ai ơi! / Còn da lông mọc, còn chồi nảy cây.

Hình ảnh lá cờ phấp phới	- Chính vì hình ảnh ấy, tác phẩm đã thoát ra khỏi kết cấu khép – đóng của văn học hiện thực phê phán trước năm 1945. Tất cả các tác phẩm viết trong thời kì này đều đi đến một kết cục chung là cái chết, nếu không chết thì cũng là cùng đường, bế tắc. · Ta còn nhớ nhà văn Nam Cao đã để cho nhân vật Chí Phèo cảm nhận hương vị của cuộc sống, để cho hắn cảm nhận tình yêu thương nhưng rồi cũng kết thúc cuộc đời trong bi kịch. Sau cái chết của Chí, Nam Cao đã để cho Thị Nở nhìn xuống bụng và xuất hiện hình ảnh cái lò gạch cũ, và đó chính là một quy luật của hành trình nối tiếp hành trình: Một Chí Phèo bố chết đi ngay sau đó sẽ có một Chí Phèo con ra đời Sự áp bức, lặp đi lặp lại của chế độ phong kiến hà khắc với những Bá Kiến tiếp tục nắm ngôi, những bà Ba sẽ còn mãi và lại xuất hiện thêm những anh Chí Phèo không có lối thoát. · Hay như nhà văn Ngô Tất Tố cũng để nhân vật của mình trong tác phẩm TẮT ĐÈN - Chị Dậu vùng lên chống lại ách áp bức của bọn địa chủ nhưng rồi cuối cùng trước mắt chị là trời tối đen như mực giống như cái tiền đồ của chị, rồi cuộc sống sẽ lại rơi vào luẩn quẩn, bế tắc. - Lý giải cho việc này, là do cảm quan bi quan của nhà văn. Họ bi quan vì khi đó Cách mạng tháng 8 chưa thành công, quả thực, họ cũng mang nỗi chán chường và tuyệt vọng. - Tác phẩm VỢ NHẶT của Kim Lân đã có thể kết thúc trong cảnh bữa cơm ngày đói với khung cảnh trông thật thảm hại. Nếu kết thúc như thế thì cái đói, cái nghèo vẫn bao trùm, cuộc sống của nhân dân vẫn rơi vào bế tắc. Nhưng Kim Lân không dừng lại ở đó: Ông đã hướng họ vào ánh sáng của tương lai, của cách mạng: Trong óc Tràng vẫn thấy đám người đói và lá cờ đỏ bay phấp phới. · Ông đã để những con người trong hoàn cảnh khốn cùng cận kề cái chết nhưng họ không nghĩ đến cái chết mà vẫn hướng đến sự sống, vẫn hi vọng tin tưởng ở tương lai. Những người đói ấy vẫn khao khát về cuộc sống ấm no, đầy đủ hơn. Nhà văn đã để người dân nhận thức đúng về cách mạng, khơi lên tinh thần đấu tranh. Xu hướng vận động tích cực được mở ra, dành thời gian để người đọc suy tưởng và phán đoán, đã mang đến một âm hưởng lạc quan của cuộc đời, một trái tim ấm và nhen nhóm lên những mầm hi vọng tươi xanh.
Ngòi bút nhân đạo Kim Lân	"Khi viết về nạn đói người ta thường viết về sự khốn cùng và bi thảm. Khi viết về con người năm đói người ta hay nghĩ đến những con người chỉ nghĩ đến cái chết. Tôi muốn viết một truyện ngắn với ý khác. Trong hoàn cảnh khốn cùng, dù cận kề bên cái chết nhưng những con người ấy không nghĩ đến cái chết mà vẫn hướng tới sự sống, vẫn hi vọng, tin tưởng ở tương lai. Họ vẫn muốn sống, sống cho ra con người"

VỢ CHỒNG A PHỦ

Mị đêm tình mùa xuân	Nói về những trang viết này, Tô Hoài cho hay: “Khi viết đoạn này, tôi thích lắm. Tôi muốn nhấn mạnh vào mô tả tâm hồn Mị”. Khi Mị uống rượu và nghe tiếng sáo: LIÊN HỆ: CHÍ PHÈO – NAM CAO: <i>Tiếng chim hót ngoài kia vui vẻ quá, tiếng anh thuyền chài gõ mái chèo đuổi cá, tiếng các bà đi chợ về... Những thanh âm thường nhật, bình dị của cuộc sống đã thức dậy phần người, những quá khứ tươi đẹp trong kí ức, tâm hồn của Chí.</i> Hai đứa trẻ - THẠCH LAM: <i>Tiếng còi đã rít lên và tàu rầm rộ đi tới với những toa hạng sang, mạ kền và mạ đồng lấp lánh, các cửa kính sáng.</i> Chuyển tàu nhắc hai chị em nhớ về một quãng thời gian đã mất, một quãng thời gian còn sung túc bên cha mẹ ở Hà thành được thưởng thức những món quà ngon lạ, Liên nhớ về nơi ấy với sự rục rở, huyền ảo, với những ngày tháng tươi đẹp. Hành động thấp đèn trong đêm đông: LIÊN HỆ: Hành động thấp đèn của NHÂN VẬT TRĂNG
Mị đêm đông cắt dây trói	"Bầu ơi thương lấy bí cùng Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn" "Có gì đẹp trên đời hơn thế Người yêu người sống để yêu nhau" Sự đồng cảm của Mị dành cho A Phủ khiến chúng ta liên tưởng đến khi Trăng gặp gỡ và dắt Thị về nhà: cùng biểu hiện cho khởi đầu của một cuộc sống mới, báo hiệu cho sự đổi đời và hạnh phúc về sau.
Tính nhân đạo	Tình cảm của con người cũng giống một viên kim cương thô mà nhờ có văn chương "mài nhẵn" mới trở thành viên đá quý đẹp gấp vạn lần "Xét đến cùng, ý nghĩa thực sự của văn học là nhân đạo hóa con người" "Văn học là nhân học"
Nước mắt A Phủ đêm tình mùa đông	Với Nam Cao, nước mắt là biểu tượng của tình thương và giọt nước mắt là “giọt châu của loài người”, là “miếng kính biến hình vũ trụ.” Nước mắt quả là miếng kính biến hình vũ trụ như lời của một triết gia phương Tây từng phát biểu “Nước mắt đã gọi nước mắt, nỗi đau khổ tuyệt vọng đã gọi lại nỗi tuyệt vọng khổ đau”.
CHUNG	Chi tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm

By @pipistudi